

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: عثمان حیدری

۰۱ سپتمبر ۲۰۱۷

محمود بزرگمهر

نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم

محمود بزرگمهر در اواسط دهه ۱۹۶۰ میلادی به خارج از کشور آمد و در فرانسه به تحصیل پرداخت. او در پاریس به مبارزات جنبش دانشجویی روی آورد و عضو کنفدراسیون شد. در کنگره نهم کنفدراسیون که در دی ماه [جدی] ۱۳۴۷ (جنوری ۱۹۶۹) در شهر کلن المان تشکیل شد، به عضویت هیأت دبیران این سازمان انتخاب شد.

در آن سالها رشد جنبشهای ترقی خواهانه در سراسر کشورهای سه قاره به خصوص جنگ ویتنام، حجم کار هیأت دبیران کنفدراسیون را نیز افزایش داد. محمود که دبیردفاعی و بین المللی کنفدراسیون بود، در برگزاری تظاهرات و اعتصابات کنفدراسیون در دفاع از زندانیان سیاسی در سیاه چالهای رژیم شاه و مبارزات آزادیبخش خلقهای منطقه و به خصوص فلسطین و خلق ویتنام نقش ویژه ای داشت.

محمود با کوششهای فراوانی که در راه حمایت از مردم فلسطین و افشای رژیم اشغالگر اسرائیل آغاز کرد، حساسیت دانشجویان ایرانی و نیروهای مترقی و لیبرال خارجی را نسبت به مبارزات خلق فلسطین برانگیخت. محمود در جریان اختلافات درون سازمان انقلابی که سرانجام به انشعاب انجامید، به گروه کادرها پیوست و از این پس فعالیتهای خود را علاوه بر کنفدراسیون در گروه تازه ای به نام "سازمان اتحاد مبارزه برای ایجاد طبقه کارگر" ادامه داد. ارگان تئوریک این سازمان، مسائل انقلاب و سوسیالیسم نام داشت. اغلب مقالات این نشریه یا اثر محمود بود یا به کمک او نوشته شده بود.

بزرگمهر انسانی مبتکرو پر کار بود. او ضمن آگاهی به مسائل پیچیده تئوریک از روحیه خشک و تفرعن های آکادمیک به دور بود به موسیقی کلاسیک علاقه داشت و اغلب وقت آزاد خود را به سینما و موسیقی اختصاص می داد. در عین حال عکاس ماهری هم بود. همه این خصوصیات از او شخصیت بر جسته ای ساخته بود که احترام همه را بر می انگیخت.

محمود در کنار فعالیت های شبانه روزی در جنبش دانشجویی برای گذراندن زندگی به کار ترجمه می پرداخت. به زبان فرانسه کاملاً مسلط بود. برخی از دانشجویان ایرانی که دوره فوق لیسانس یا دکترا را در دانشگاه های

فرانسه می گذراندند. هنگامی که تزیایان نامه تحصیلی خود را می نوشتند از محمود می خواستند تا متن را تصحیح کند.

محمود در آستانه انقلاب ۵۷ به ایران بازگشت و در تأسیس حزب رنجبران نقش مهمی بازی کرد. او در کنگره اول حزب ۵ دیماه [جدی] ۱۳۵۸ به عضویت دفتر سیاسی این حزب انتخاب شد. در حملات رژیم به سازمانها و احزاب، در یک روز نزدیک به بیست نفر از اعضاء، کادرها و رهبران حزب رنجبران، از جمله محمود دستگیر شدند و در بیست و ششم تیرماه [سرطان] ۱۳۶۳ به دست عمال رژیم اسلامی به جوخه اعدام سپرده شد. یادش گرامی باد